

достави, котрі були в руках міщан, перейшли з часом рівнож поволи, але постійно в руки жидів, а колишні властители і продуценти стали зарібниками а декуди дрібнимч перепродавцями.

Найбільшим лихом сталось се, що міщани залишили торгівлю, або дались з неї витиснути, а найгірше се, що полишили торгівлю навіть сих сирих плодів, котрі служили їм до виробу і війшли в цілковиту від сим зглядом зависимість від торговельників.

Не сам фабричний промисл, котрий дешевими виробами заливав наш край, причинив ся до упадку нашого міщанства в тім часі, про котрий говоримо, але радше полишене торгівлі сирими плодами, котрі служили до виробу міщанам, ремісникам і торговельникам разом. Що так є, найліпшим доказом, що міщани сї не занимались виробом таких продуктів, котрі заступив промисл фабричний, але переважно гуртовним виробом одежі зверхної для селян, як опанчів, кожухів, козусків, чобіт, канелюхів і т. др. Не обмежались лишень на свою околицю, але знали моди і єї відміни в ріжних околицях поближких повітів і після сего виробляли і вишивали відповідно свої вироби, примінюючись до сего, відповідно в котрій околиці припадав армарок.

Не можна сказати, що само вихоплене торгівлі сирими плодами з рук міщанства, було головною причиною упадку нашого міщанства, але все попри другі є оно найважнійшою причиною, а і днес бачимо, що коли ремісник є в сироможности закупувати материал не від місцевих перепродавців, купців, але просто з жерела, двигаєсь під зглядом материяльним.

Міщанство наше не мало сили удержати торгівлі в своїх руках, опускало єї, лишаючи суперникам своїм, а з торгівлею випустили з рук і всякі зисковні підприємства, задержуючи лишень працю і заробок ремісників. Жиди, загарбавши всі галузі торгівлі і всякі зисковні підприємства, тож зисковнійшу часть с. є. дешевого купна і зисковної перепродажі, та завдячуючи своїй сильній організації, сиритови, великій опадности і повздержимости а разом проворности, громадили щораз більші капітали в міру, як християньска часть населеня стала дуже скоро упадати, надіти, входячи майже в цілковиту від них зависимість, яко доставців всяких продуктів. Осередки міст стали поволи переходити в руки жидів, міщани усунулись, а лишень декотрі заможнійші родини задержались, потомки міщан стали покидати ремесло, котре збогачувало їх предків, та стали заниматись управою рілі, котру за добрих часів їх предки накупили від передміщан і околничих селян, а на перше місце по тих містах виступають торговельники жиди, а за ними передміщани хлібороби, міщанство-же усунулось, збіділо, змиршавило, а тільки одилиці полишились. Міщани полишились ще ремісниками, однак прийшли

поволи в зависимість від купців, котрі стали тепер поволи відкуповувати від ремісників їх виробу, тож торгують вже не тільки материялом, потрібним до виробів, але і самими виробами, скупуючи їх від біднійших ремісників, а ремісники стають ся поволи робітниками торговельників, від них дістають материал і заплату, потрібну на конечне, лихе удержане, а виробу свої віддають до скленів.

Поволи стали жиди по містах брати ся рівнож за ремесло, з початку лекше, опісля більше напружаюче сили, а находячи у своїх рівновірців попере, маючи більше сприту, жид, стаючи ремісником, старавсь получити з ремеслом торгівлю і поволи по наших містах повстають многі ремісники жиди і торговельники, чого наглядні докази бачити можемо в кождім майже місточку. Коли днес перейдемось по всіх майже містах і місточках, то побачимо, що не тільки майже вся торгівля остає в руках жидів, але рівнож декотрі рода промислу, як кравецтво, бляхарство, малярство, римарство, токарство і т. д. Ціла людність християньска по містах, значна часть єї по селах, є під зглядом торговельним, починаючи від всіх важнійших продуктів живности, виробів промислових і других, майже цілковито залежна від жидів, а найліпший доказ сего маємо підчас жидівських свят, коли наперед заосмотрюють ся християни в продукти, бо біда тому, котрий би сего не зробив. По більших містах, де ще бодай частина торгівлі остаєсь в руках християн, не відчуваєсь сего так дуже, але по менших містах нужду сю християн підчас жидівських свят бачимо наглядно. Зависимість ся християн є так упокорююча, що цілком байдужний чоловік сего не відчуває, а сліпий не бачить, а разом в цілости оказуєсь безрадність і анемія народу.

(Конець буде).

Ческо-німецькі примиреня.

Проект языкового закона, який виготовили чеські послы для будучих, угодових конференцій чеських і німецьких мужів довіри, подала Politik в его головних основах. Сей проект обнимає Чехи і Моравію, а опирає ся на ось яких точках:

Всі державні власти уживають в позавішній службі обох языків. Знатокы візнають на сій мові, якою говорить сторона, а для якої має бути призначене ореченє. Сьвідки візнають довільно в обох языках. Документи і письма мають бути видавані на обох мовах і не вимагають перекладу.

Ухвали, ореченя, відповіді на устні чи письменні подая, мають виготовлювати ся в тім язичі, в яким вплинуло устне, чи письменне поданє. Письма, виготовлені для осіб, які в даній справі не виступали як сторони, мають бути зрєдаговані в мові, якої уживали особи, для яких они призначені.

Сї постанови дотичать також автономічних кругів, в Чехах і Моравії, о скілько виступають як приватна сторона.

В судових цивільних справах письма мають видавати ся в тих языках, якого уживають сторони. Коли уживають обох языків, то і судия має урядувати в обох языках і письма мають видаватись на обох языках.

Те саме дотичить виготовленя вироку. Ті самі приписи обовязують також в карних справах, о скілько они оперті на приватнім позві. В иньших карних справах належить уживати языка обжалованого і в сїм язичі має виготовлюватись обжаловане, внесєня і вирок.

Виши до ґрунтових книг мають переводити ся в тій мові, якої домагає ся сторона, жадаюча вишты.

Narodni Listy доносять, що оголошений Politik-ою проект языкового закона є лише одним з проектів, предложених молодоческій языковій комісії і зовсім не можна его уважати остаточним вислідом нарад комісії.

Пора відновити передплату!

Новинки.

— Календар. Ві вторник: гр.-кат. Порфирія, Севастьяна; рим.-кат. Константина. — В середу: гр.-кат. Прокопія; рим.-кат. Григорія.

— Наші фейлетони. З иньшнім днем починаємо друкувати збірник оповідань молодого, талановитого письменника, п. Олекси Кузьми. На початок даємо гарний сатиричний начерк п. з. «Трудна кар'єра». На однім з дальших місць надрукуємо артистичну, психологічну студию тогож автора п. з. «Дивак». В нашій редакційній теці маємо вже дуже цікаву історично етнографічну розвідку п. Корнила Устияновича п. з. «Кавказ», яку начемо друкувати або після укінчення оповідань п. Кузьми, або яко осібну статью в часі, коли скінчать ся наради парламенту. Так оповідання п. Кузьми, як і розвідка п. Устияновича вийдуть в окремих відбитках.

— Програма концерту в 41. роковини смерти Тараса Шевченка, котрий відбуде ся у Львові в четвер дн 13. марта: 1) З. Фібіх: Увертура: «Noe на Karlovym tyně», — відограє оркестра 30. п. п. 2) Промови. 3) Граб-Щоголів-Топільницький: Три фрагменти — мішаний хор «Львівського Бояна». 4) Шевченко: «Чигирин» деклямація п-ні О. Будзюновска. 5) Навроцький-Топільницький: «Небесная поміч Божя» — мужеский хор «Львівського Бояна». 6) Чайковський: Серенада — відограє оркестра 30. п. п. 7) а) Шевченко-Лисенко: «Мині однаково», б) Шевченко-Нижанковський: «Минули літа молоді» — тенорове сольо п. М. Левицького. 8) Франко-Січинський: «Пісне моє» — мішаний хор «Львівського Бояна». 9) Шевченко: «Гамалія» виголосить п. Корнило Устиянович. 10) Гріг: II. і III. часть концерту A-moll відограє на фортепяні в супроводі оркестри п-на Дарія Шухевичівна. 11) Шевченко Людкевич: «Молитва» — мішаний хор «Львівського Бояна» в супроводі оркестри. — Ціни місць: Фотель 3

ОЛЕКСА КУЗЬМА.

ТРУДНА КАРИЄРА.

Андрій Турович, студент III року філософії, повернув із звичайного вечірного проходу дуже вчасно. Сам рідким фактом здивувалась чимало навіть Янова, каменична сторожниха а разом Андрієва послугачка. Нині першого, отже Турович своїм звичаєм повинен був вернути по опівночі, а трохи підхмелений всунути йї місто шістьки, дві або й три — за браму, тимчасом ось що!

Сердито побігла до невеличкої комнатки на другім поверсі, щоби налити сьвіжої води до карафки та перекувати ся, чи «пан академик» не вибрав ся вдруге до міста.

Але Турович сидів при бюрку і вдивляв ся в білу умбру лампи. Коли послугачка вишла, зірвав ся з крісла, зморщив чоло і почав мірити долівку скорими кроками. Відтак взяв за перо і почав з великим напруженєм писати.

Він творив велике діло. В каварні Шнайдра довідав ся від знайомих журналістів, що літературний місячник «Рідна нива» розписав конкурс на новелю. Нагорода 200 корон. Хоч

одиноким овочем його пера були доси лише задачі, які писав ще в гімназії, він рішив ся скористати з нагоди та збогатити рідну літературу одним твором. Що двіста корон піде в його кишеню, того був більше як певний.

Ось вже й плян новелі готовий. Описати любов двоїх молодих людей, любов горячу, але нещасну... Він — убогий молодець, що самітно в сьвітлі боре ся із невзгодинами житя, любить доньку багатого та думного пана. Положене безнадійне... В городі при сьвітлі місяця сходять ся нещасні в останне — попрощати ся. Она мусить вволити волю родичів і приречи руку нелюбоби, чоловікови з багатой аристократичной родини. Опущений і відтручений всіми, йде він в сьвіт за очі, з туги за нею хоріє і сходить марно до гробу... Умирає тоді, коли вона перед престолом присягає другому досмертау вірність...

І Туровичови зробило ся на душі так тяжко, сьвіт видав ся йому таким поганим, нелюдским... Сей нещасний молодець в його будучій новелі — то він, а вона? Вона — хороша донька властителя каменіці, де він мешкає. Вправді на ділі она його не любить і дивити ся на него не хоче, але зате він глядить залюбки на неї з другого поверха, коли вона часом проходить ся по городі. І через сю пусту істоту в голубій ськонці та з довгими косами він мусить марно згинути — в своїй новелі.

Елегійний настрій розріс ся так сильно, що Турович почував ся в своїй комнатці як у гробі. Сьвітло лампи видало ся йому нестерпне, монотонне, тиканє будильника таке діймаюче, що він отворив вікно і потонув думками в синяві неба, облитого срібним блеском місяця. В долі простягав ся невеличкий садок, а там в тіни одного дерева стояла лавочка, йому так знакома і дорога. Вона там часто сиділа з книжкою в руках... Турович зітхнув глибоко і чув, що його серце бить якось неспокойно, а душа зникаєть ся як би до далекого лету. Запал та одушевлене до чорноокої доньки властителя каменіці не потряс ним ще так ніколи і він постановив використати сей момент бодай до — своєї новелі.

На другий день Турович ходив від каварні до каварні і переглядав в часописях фейлетони. О своїх письменничих здібностях він не сумнівав ся ні на крихту, хотів лише бачити, чи другі письменники пишуть в такій самій формі, як він. Порівняне випало в користь його ориґінальности. Він дуже мало читав з белетристики, бо приспособляєть ся на фахового математика, але того цілком не жалув. В сей сносіб устереже ся лише перед наслідуванєм других авторів. А коли вже раз взяв за перо, то заблизне відразу ориґінальністю стилу та обробленя.

В каварні Шнайдра застав звичайний ґурток українських письменників та учених, що про-

К, перворядні крісла 2 К, другорядні 1 К 60 с., вступ 1 К, галерія 50 с.

— **3 Наукового Товариства ім. Шевченка.** Засідань фільологічної секції Наукового Тов. імені Шевченка буде дня 13. с. м. в четвер о 6 год. вечером з таким порядком: 1. Справа за-заснована вільного (приватного) українського університету у Львові. 2. Зміна регуляміну секцій.

— **Звичайні загальні збори** Кравого Товариства кредитового урядників і священників, стоваришеня зареєстрованого з обмеженою поручкою у Львові, відбудуться в понеділок дня 24. н. ст. марця 1902. о 5. годині пополудни в льокалі Товариства (Львів-Ринок ч. 10. I пов.) з сліду-ючим порядком дневним: 1) Відчитанє протоколу з перших загальних зборів; 2) Справозданє Дирекції за I рік адміністраційний, обнимаючий період часу від 1. жовтня до 31. грудня 1901; 3) Справозданє Комісії ревізійної; 4) Внесєня Ради Надзирючої в місце вилосованих: Ярослав Ільницького, Ів. Калина, Тад. Левиц-кого, Ів. Петрушевича, Тита Реваковича і Во-лод. Шухевича; 6) Вибір 3 членів Комісії ре-візійної і 1 заступника; 7) Затвердженє вибрано-го через Раду Надзирючу одного члена Дирек-ції на місце вилосованого; 8) Внесєня членів.

— Наколи би в означенім часі не зібрався ви-маганий §. 36. статута комплет, відбудуться того самого дня і з тим самим порядком дне-вним о годині 6. вечером в льокалі Товариства загальні збори, котрих рішеня будуть правосиль-ні без огляду на число присутних членів. — Бі-ліанє і рахунок зисків і страт переглянути мож-на в льокалі Товариства в годинах урядових. За Раду Надзирючу: *Сов. Ярослав Ільницький*, президент; *Ілько Ярмечевич*, секретар.

— **Товариство української молодіжи „Сич“ у Львові** відбуло в суботу перші конститууючі за-гальні збори в льокалі „Руської Бесіди“. До то-вариства записалося до суботи 65 членів обох по-лів. Збори отворив п. Цегельський промовою, в якій вказав на потребу існуваня і ціль ново-го товариства. Оно має заступити давню „Ака-демічну Громаду“, згуртувати в собі молодіж і, як статут вказує, „спільно образувати своїх чле-нів у всіх напрямках людського знаня і утворити огнище товариського житя“. До товариства мож-є належати лише молодіж української народ-ности, а кожний член платить 1 К вписового а 1 К місячної вкладки. На тимчасово пред-сідателя зборів вибрано д-ра Макуха, почім при-ступлено в порядку дневного до вибору голови, его заступника, 8 членів виділу і 5 членів ми-рової комісії.

Головою вибрано п. Юліяна Мудрака, заст. голови п-ню Олену Будзановську, а до виділу війшли пп.: Льонгін Цегельський, Володимир Старосольський, Юліян Гіряк, Іван Сполитакевич, Марія Підлісецька, Василь Струк, Гнат Кисіль і Михайло Галуцький. До мирової комісії ви-брано пп.: Івана Петрушевича, Олександра Ле-вицького, Клементяну Панькевичеву, Гриця Гар-матія і Михайла Кривеньку.

При точці „інтерпеляції“ заберали голос пп. Чума, Старосольський і ин., почім голова замкнув збори короткою промовою, дякуючи присутним за довіру до него та обіцяючи сові-сно сповняти вложені на него обовязки. Збори тревали близько три години і відбули ся в при-сутности правительственного комісаря, п. Смулки.

— **Концерт** в ХЛІ роковини смерті Тараса Шевченка, устроєний заходом української моло-

водиля час при „чорній“. Були тут редактори і співробітники газет та газеток різних партій-них парафій і в цілковитім спокою сиділи близь-ко себе на мягких, плюшевих канапах. Всякі ворогованя та війни, ведені з безпощадним за-взятем в своїх органах, уступили тут місце мир-ній балаканді. Один супротив другого був ціл-ковито виrozumілий, бо мало котрий з сих люд-ців обертав ся доси в одній партії. Їх глибока та широка душа не вдоволяє ся одною вічно ідеєю; з природи будучи занадто вразливою, переживає і перетравлює в протягу року те, на що звичайні смертельники потребують чверть столітя. Сей еволюціонізм чинить їх або дуже приетрасними, горячочровними, або цілком апа-тичними і рівнодушними. Нині вони тим лівніш-ше перекидувались словами, бо кожний, як звичайно по першім, більше травив, в чім по-магала багато „чорна“, наводячи на змучені уми сонливість. Навіть професор Кучера та еко-номіст і вічний правник Глядинський піддалися тому самому настроєви, бо по одній лише пар-тії шахів розвернулися недбало при округлім мармуровім столику і обсервували крізь вікно мигаючі дамські личка.

(Дальше буде).

дїжи II, III, IV, V гімназії і школи реальної у Львові відбув ся в салі духовної семинарії в не-ділю дня 9. с. м. о 10^{1/2} год. рано. На богату програму зложили ся: 1. Вступне слово: вилосо-фів тов. Б. К. 2. а) Сонце заходить. б) Філарет Колесса: На музиці, хор мужеский. 3. Т. Шев-ченко: Розрита могила, деклямація тов. Б. 4. К. Шочен: Марш похоронний, фортепян тов. В. Б. 5. Лисенко: Мені однаково в супроводі фор-т. сольо тенорове тов. Г. М. 6. Відчит: тов. К. К. 7. а) Топольницький: Три шляхи, б) Ф. Колесса: Козаки в піснях нар., хор муж. 8. Т. Шевченко: Кавказ, деклямація тов. В. Т. 9. Ch. Dancla: Квартет тріо скрипкове з фортепяном. 10. Ф. Колесса: Вулиця, хор мішаний. Сю знаменито виконану програму закінчив драматичний образ, в двох діях, написаний тов. В. Л. п. з. „Гамалія“. Сей студентський твір має кілька таких сильних місць, що при удачній грі учеників-амато-рів порушив до глибини слухачів товаришів, ба, не один з поважних, запрошених гостей отер-вишком горячу слезу зворушеня. Сей студент-ський поранок почтила своєю присутністю о. пралат Туркевич, оо. катехити і професори-Ру-сини наведених гімназій, а шкільної молодіжи зібрало ся звиш 300. Молоду громаду попрощав о. Юрик щирим і теплим словом, яким визвав молодшу братію до любови рідні та невипнутої просвітної праці в імя Тарасового заповіту.

— **Тарасове сьвято в Празі.** Українська моло-діж академічна в Празі устроєв в четвер дня 13. с. м. величаві вечерній в 41. роковини смерті Тараса Шевченка.

— **Віче Русинів в Станиславіві.** Одержуємо отсе письмо: Тяжку, дуже тяжку борбу мусить вести руский нарід за своє існуванє. А сеєя борба ще тим тяжша, що не всі стани і не всі верстви народа беруть в ній відповідну участь. Особливо наше жіноцтво з малими виїмками держить ся ще осторонь від чинної участі в роботі народній. Шкода із сего для народної справи безмірна, бо роля жєнщини, як взагалі в цілій людській суспільности, так і в поодинок-них народах, переважна, можна сьміло казати — рішачою. І наше жіноцтво зачинає се відчувати та розуміти, а піврване геройским приміром мо-лодежи, раде би і собі приложити руку до здій-сненя народних ідеалів — ще і як би радо — та не знає лиш як і від чого зачати. Дати ви-раз сим почуваням, вказати стежки і напрям та витворити можливу єдність думок і поглядів — отсе велична задача жіночого віча, котре комітет скликає на день 25. марця в четвер великий (польский) до Станиславова. Чи осягне се віче свою велику ціль? Годі наперед знати. Одно лиш, річ ясна: сидячи дома, нічо не робячи — і за сто літ не прийде ся до нічого ліп-шого! Тож жінки-Русинки збираймо ся і радьмо ся, а може що і доброго вийде із сего, бо „ду-ма думу робить“. Близші дати про віче подасть ся в своїм часі. За комітет: *О. Барисєва, А. Кульчицка.*

— **Людвий університет в Коломиї.** Вчєра дня 9. марця відбув ся виклад проф. Мих. Іванця про тов. взаім. обезпечєнь „Дністер“ у Львові, а дня 16. с. м. буде відчит про наші кредитові товариства.

— **3 Кракова.** Наші академики в Кракові сьвітло звеличали концертом память безсмертного нашого Кобзаря. Вся краківська польська преса з признанєм висказує ся про сей концерт. Без огляду на те, чи одержимо з Кракова яке справозданє чи ні, на-ведемо голос „Now-oj Reform-i“ про Тарасове сьвято. Она пише: „Руська університетска мо-лодіж для звеличаня 41. роковин смерті свого найзнаменитшого Кобзаря Тараса Шевченка, устроїла вчєра в міскім театрі сьвяточний ве-черок з музикально-деклямаційною програмою. Театр випродано до крихти, а заповнила его не лише вся тутешня руська колонія, але пере-важно польська публіка, а в єї числі значний гурток професорів університету. По відограню оркестрою 13. полку під управою п. Гока увер-тури „Чорноморців“ Лисєнка, вечер отворив проф. львівського університету М. Грушевський вступним словом в руській мові, в яким розви-нув образ житя Тараса Шевченка, українського кобзаря, якого доля тісно сплелась з долею руського народа. Шевченко, після слів бесідника, вістав духовим представителем свого народа, через те, що відчув і виспівав всі его болі, на-ді і бажаня та на основі свого посланняцтва вістав его пророком і провідником. Руський на-рід йде отже за его проводом, витревало стоїть при его кличах та старає ся ввести їх в житє і в дуєї его ідеї працює над его умисловим від-родженєм. Від сеї ідеї, від кличів свого віщого Тараса не звертає ні на крок, а все і всюда вірно сповняє его програму.

„По промові почали ся продукції музикаль-ні і деклямаційні, яких переважну часть ви-повнив сьпів хору. Знаменито вложена дружина, з доброю обєдаю у всіх голосах, а головно в басах, виквала цілий ряд творів Колесса, Ли-сенка, Топольницького, Бортянського, незвичай-но інтересних своєю глибокою цією, сердечним підкладом ліричним і тим сумним настроєм, що в нїм лежить основна ціха руської мелодії. Руський хор має зовсім окрему методу викли-

куваня і тїньованя ефектів вокальної динаміки, послугуючи ся певною довільностию ритму, а тим надає цілій продукції дивно відрубну ціху. Публіка з найживішим занятєм вислухала сих пісєнь, не жалуючи сьпівакам висказів при-знаня.

„Представителькою вокальної части була талановита сьпівачка п-ні Лопатинська, якої мило-звучний голос і знаменита школа найшли ши-роке поле до попису в піснях Лисєнка, Вороб-кевича, переданих зі щирим і глибоким пере-нятем та гарною деклямацією. Додана надпро-грамова арія з жемчугами з „Фавста“ дала сьвідочтво, що сьпівачка орудує гарною ко-льоратурою і володіє голосом з рутинною ар-тистки, познакомленою з тайнами сценічної ін-терпретації і моментанного ефекту. До сьпіву акомпаніював проф. М. Сьвержинський.

„Скрипкове сольо лежало в руках п. Дя-кова, який виконав два уступи з концерту Бру-ха. Технічні средства, якими п. Д. розпоряджає, є значні; він має багато музикального чутя та знайомости у ведєно, але цілїсть, не досить стильово опанована, випала трохи монотонно і безбарвно задля недостачі темпераменту в грі. Фортепяновий акомпанімент до попису п. Дя-кова приглушував гру солїста. Сьпів п. Явор-ського, котрий пописав ся гарним басовим голо-сом, деклямація одного з академиків, який ви-голосив з силою і перенятем сатиричний твір Шевченка, а вкінці хоральне відсьпіванє піснї „Ще не вмерла Україна“ доповнило програми концерт.

„На сцені — кінчить „N. Reforma“ — ме-жи зеленю, цьвітами і артистичною прикрасою поміщено бюст Тараса Шевченка. — *В. Пр.*“

— **Д-ра Євгена Озаркевича,** лікаря у Львові (ул. Корняків ч. 1) іменувала дирекція „Кра-ківського товариства обезпечєнь“ на жаданє ди-рекції „Дністра“, з котрим краківське товариство що-до житєвих обезпечєнь у спілці, своїм дові-рочним лікарем, з правом виставляти важні сьві-доцтва для всіх (чи зі Львова чи з провінції), хто бажає обезпечувати ся через згадані това-риства на житє.

— **Краса шкільна рада** перенєсла учителів: Л. Бужинського зі школи ім. св. Мартина до школи ім. св. Антона у Львові; Ф. Гарашкевича зі школи ім. св. Мартина до школи ім. Сенке-вича у Львові; Ант. Здобницьку зі школи ім. ко-роль. Ядвиги до школи ім. св. Мартина у Льво-ві; Т. Кобилянську зі школи ім. св. Мартина до школи ім. Сенкевича у Львові; П. Мукачинську зі школи ім. св. Мартина до школи ім. Чацького у Львові; М. Кавівну зі школи ім. св. Миколая до школи ім. Сенкевича у Львові; А. Микосівну з Рудолович до Шлембарку; С. Воркевича з Ріпнева до Волочинця; В. Кршталовича з Городис до Кавенчина; В. Маліська з Ропчиць до Вампірова; К. Готфрїда з Роздолу до Угнова; К. Файнера з Ходачкова до Устєчка; Н. Бачинь-ського з Пискорович до Бенчарєва; І. Горончку з Ради вижної до Даяниши: Е. Стєнчкову і Стан. Стєнчка з Баранова до Радомисля.

— **Вісти з Буковини.** Директором II гімназії в Чернівцях іменованій управитель руских парі-лельок, проф. Корнїло Козак.

Руска православна Бурса в Чернівцях у-строєв в суботу, 15. марця с. р. *вечерній* в честь буковинського поета *Осипа Федьковича* з сліду-ючою програмою: 1) Вступне слово. 2) Сидір Воробкевич: „Повідають“ — хор мужеский в супроводі фортепяна. 3) Відчит про Федьковича. 4) Сидір Воробкевич: „Помарїли“ — хор мужеский. 5) Юрій Федькович: „Король Гуцул“ — деклямація. 6) Фортепянове сольо. 7) Філарет Колесса: „З Козаків“ — хор мужеский. * * Ю-рій Федькович: „Весно“ — сол. квартет. 8) Юрій Федькович: „Воскрєснї Бояне!“ — де-клямація. 9) З Чорноморців: „Ой летїла“ — хор мішаний в супроводі фортепяна. 10) Юрій Федь-кович: „Убогий легїнь“, деклямація. 11) „Гимн“, хор мішаний. 12) Федькович-Нижанковський: „З Окрушків“ — хор мужеский. — Цїна місць: I місце 1 К, II місце 80 сот., III місце 50 сот. Вступ на салю 20 сот.

Головні збори членів „Народного Дому“ в Чернівцях відбудуть ся з початком цьвітня.

В Балківцях отворив др. Стоцький минулої неділі касу позичкову і щадничу.

„Buk. Landeslehrer-Verein“ скликав голов-ні збори на 6. цьвітня с. р. до Черновець, на котрих має рішити ся реорганізація сєго тов., котре учителі-Русини покинули були ізза воло-ської майоризації.

— **Жіночий інститут Руского Тов. педагогічно-го у Львові** при ул. Сави ч. 3. може — з огля-ду на просторий будинок — приймити ще кіль-ка панночок.

— **Дрібрі вісти.** Вибір посла до державної ра-ди з міст Бережани-Тернопіль відбуде ся імо-вірно в першій половині мая. — Міска рада Праги ухвалила не брати ініціятиви в обході роко-вин Гуса. — Теофіль Паславський, Русин з Га-личчини, виємігрував перед 52 літами до Руму-нії. Перед кількома тяжнями Паславський помер і лишив 250.000 франків спадщини, яка припаде тепер сестрі помершого, Анні, жєні автономіч-ного урядника, п. Топольницького. — Зимовий

Телеграми.

піврік кінчить ся на львівському університеті дня 14. с. м. Записи на літній піврік починають ся 3. цвітня. — В місті Микулинцях лютує дифтерія і шкарлатина. — В Кракові ширить ся межи псами встекляня. — Звинений часово ц. к. поштовий уряд в Зеленій на двірці залізничім (межи Львовом а Сокалем) війшов знова в житє з днем 1. марца с. р. з незмінним кругом діланя. — Інсталяція кс. Помикача нового протестантского пастора у Львові відбуде ся дня 16. с. м. — Встеклий кіт покусав в Раві рускій кілька осіб.

— Похорони помершого посла Курца, вітця професора віденьської консерваторії, відбули ся в Празі 8. с. м. серед якого 20.000 здвигу народа з всіх верств чешкої суспільности. Похорони провадив др. Стоян при участі місцевого духовенства. Крім численних чешких послів, явив ся також п. Барвіньский.

— На книжочку вкладкову Товариства взаімн. кредиту «Дністер» ч. 1800 на фонд запомоговий для академічної молодіжи вилнуло загалом по день 9. марца с. р. включно 57.193 К 87 с.

— Переписка Редакції і Адміністрації. ВП. Вас. Іван. у Відні. Годимо ся і висилаємо.

Відень, 10. марца. Оба приміри др. Кербер і Сель згодили ся скликати в цвітні квотові депутатії в Пешті.

Будапешт, 10. марца. Нині збирає ся ту католицкий конгрес.

Река, 10. марца. Аргентинська республіка і Франція замовили в тутешній фабриці значне число торпедовців. В справі переговорів з фабрикою прибули окремі комісії.

Царгород, 10. марца. В Медині стверджено оході 70 случаїв холери серед осіб, що прибули з Мексики.

Бігород, 10. марца. Слідство в справі ворохобника Алявантіча веде інспектор в міністерстві внутрішніх справ, Сава Янковіч. Головно йде о те, чи Алявантіч мав спільників. Чотири увязнені товариші Алявантіча оправдують ся тим, що Алявантіч стрітив їх в одній з реставрацій, та що про его революційні наміри они не знали.

З Мітровіци доносять, що в редакції Narodni-x List iv, яких Алявантіч був сотрудином, зроблено трусеницю і найдено компромітуючі письма.

Брукселя, 10. марца. Революційний рух прибирає щораз ширші розміри. В віродостойних кругах думають, що певно вибухне революція проти пануючої династії, если король не доведе до виборчої реформи.

Льондон, 10. марца. Times оголошує сензацийну вість, що в німецькім уряді заграничних справ орацьовують плян до евентуальної окупації Голандії німецьким війском.

Альжир, 10. марца. Австро-угорська дивізія фльоти, зложена з панцирника «Монархія» та з воєнних кораблів «Відень» і «Будапешт», обіздить Середземне море, і прибула з Корфу до Альжиру. Звідси попливе до іспанської пристани Картагена.

НАКЛАД А. ХОЙНАЦКОГО.

Лев Лопатинський.

Беата і Гальшна

трагедія з другої половини XVI віку а 5 актах.
Ціна 1 К.

Ще з р. 1891 прихильно оцінена референтом красового драматичного конкурсу, др. Евг. Олесницьким, а відтак перероблена наново, ся драма відзначає ся скондензованою акцією, трогаячими сценами і вірними характерами на тлі історичного кольориту. Тому і в читаню не тратить свого вражіння.

Набути можна в Ставропільській книгарні у Львові.

МУРОВАНІЙ ДІМ

з офіцинами, садом і огородом
в БЕРЕЖАНАХ (ч. 4. побіч ставу)
продам сейчас за 4.000 зр.
Зголошення приймає Редакція «Руслана».

Вже вийшов

Альманах руско-українських богословів.
Прехороше виданє на веліновім папері стоїть лише 3 корон.
Чистий зиск призначений на запомоговий фонд академіств.
Замовленя приймає п. З. Сушко, Львів, Ринок ч. 10. П. п. і друкарня п. Вл. Шийковського, Львів, Коперника ч. 5. — Також книгарня Тов. Наук. ім. Шевченка, Львів, Чарнецького ч. 26.

„ТОВАРИШ“

ілюстрований календар на 1902. рік.

Ціна 1 кор. без пересилки поштової; з пересилкою о 10 сот. більше.
Замовляти у Сєня Горука у Львові, площа Домбровского ч. 1.
«ТОВАРИШКА» можна набувати також у всіх Філіях «Народної Торговлі».

COLOSSEUM Ernesta Thorna

у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Сенішна.
Нова величава і сензацийна програма!
від 1. до 15. марца 1902.

При співучасті військової музики 24. п. п.

- 1) 5 The five Juggling Johnsons, найбільша сензацийна повість американська, переходить граничі можливости.
- 2) Загадка XX столітя E-verhart, король обручів.
- 3) Miss Katharina Bartho, prima balegina театру „Metropolitan Opera House“ в Новім Йорку.
- 4) Las Estrelas, іспанські давсерки.
- 5) Miss Saïda, воздушна артистка.
- 6) Petra Pultera, ексцентрична субретка.
- 7) The Zolar's, ексцентричні акробати в продукциях ніколи не виджених.
- 8) Les Mistrel Parisien, парискі співачки улчичі.
- 9) La Belle Haller, найзнаменитша давська субретка.
- 10) Синобороди, найбільший та найгарнійший образ американського бюскопу!

Що дня о 8. год. вечером велике представленє. В неділю і свята два представлення. Що пятницї High-Life представленє. Білети вчасніше можна замовляти і набути в конторі Пльоня при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

Розклад поїздів залізничих обовязуючий від 1-го мая 1901.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Поїзд		до Львова		Поїзд		зі Львова	
весп.	особ.			всп.	особ.		
приходить о годині				відходить о годині			
	6:10	з Кракова, Берліна, Вр. мавг, Відня		6:25	до Станиславова, Підвисокого, Потутор		
	6:20	з Чернівців (Львів, Гв. аду), Гусятина		6:30	до Підволочиска (Київ) Бродів дв. головний		
	6:46	з Брухович, шод. від 16. мая до 15. вер. вк.		6:43	до Янова		
	7:45	з Янова		6:35	до Лавочного (Муникача, Пешту) Борислава		
	7:40	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче		8:30	до Кракова (Відня, Варшави), Берліна		
	8:00	на дв. головний		2:55	до Скольного, до Лавочного (1. лпп. до 15. вер)		
	8:10	з Лавочного (Пешту) Калуша, Сянока		9:07	до Янова		
	8:15	з Сокаля, Рави рускої		9:15	до Янова		
1:35	8:50	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту, Берліна		9:25	до Підволочиска, Бродів, Гусятина дв. Підз.		
	11:45	з Ряшова, Любачова, Самбора		9:42	до Янова		
	11:55	зі Станиславова (Кересмезе, Потутор)		10:20	до Сокаля, Белзця, Рави рускої і Любачова		
	12:55	з Янова		1:40	до Чернівців		
	1:10	зі Скольного, Калуша, Хирова а з Лавочного від 1. черв. до 15. вер.		1:25	до Янова від 1. мая до 15. вересня в неділі і свята		
	3:14	з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і св.)		2:15	до Брухович від 16. мая до 16. вересня в неділі і свята		
	4:40	зі Самбора, Борислава, Стрия		3:05	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.		
2:20	4:11	з Підволочиска (Київ) Бродів на дв. Підз.		3:15	до Янова щоденно від 16. мая до 30. вер.		
2:35	5:35	на дв. голов.		3:26	до Брухович шод. від 16. мая до 15. вер.		
	5:50	з Кракова		3:30	до Гяшева, Хирова, Любачова		
1:45	5:40	з Чернівців, Іцкан					
	6:00	з Сокаля, Белзця і Любачова					
НІЧ				НІЧ			
	7:26	з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і св.)		12:45	6:10	до Станиславова	
	8:50	з Брухович від 16. мая до 15. вересня шод.		6:20	з Кракова (Відня, Берліна, Варшави)		
	9:41	з Янова від 1. мая до 15. вер. щоденно		6:30	до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні б.		
	9:20	з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і св.)			а від 16. вер. до 30. цвіт. 1902 щоденно		
8:40	9:50	з Кракова (Відня, Берліна), Ясла, Розвадова		6:35	до Лавочного (Пешту) Калуша, Хирова		
2:31	9:40	з Чернівців, Букарешту,		7:10	до Тернополя, Бродів дворець головний		
12:15	10:20	з Лавочного (Пешту) Хирова, Калуша		7:32	дворець Підзамче		
	10:20	з Підволочиска (Київ) Бродів на дв. Підз.		7:25	до Сокаля і Рави рускої		
	10:02	на дв. голов.		7:52	до Брухович (13. мая до 16. в р. в нед. і св.)		
	3:12	з Підволочиска Кошичинець на дв. Підзамче		8:30	до Янова від 1. мая до 15. вересня		
	3:35	на дворець головний		2:51	до Чернівців і Іцкан		
				10:30	до Кракова, Відня, Варшави		
				11:10	до Підволочиска, Бродів дв. голов.		
				11:32	на дв. Підз.		
				4:15	до Кракова, Відня, Берліна, Самбора		
				4:45	до Брухович від 16. мая до 15. вер. шод.		

ЗАМІТКА: Перавічка числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.
Час середно-європейский рівнять ся від часу львівского о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мин. часу львівского. — В місті выдають білети їзди: Звичайні білети агенція часописній Ст. І. Соколовского в пасажи Гавмана ч. 9. від 7. год. рано до 8. вечером, а білети звичайні і всякі інші, тарифи, ілюстровані провідники, розкладі їзди і т. п. бюро інформаційне ц. к. залізниць державних (ул. Красньох ч. 5. в подвірю, сходи П. двері ч. 52) в урядових годинах (8—3 а в свята 9—12).

Складайте свої ошадности в Дністрі!

Товариство взаімного кредиту, стоваришенє зарєєстрованє в обмеженою порукою у Львові, Ринок ч. 10 дім «Просвіти»

Дністер приймає вкладки щадничі і опроцентовує їх по 4% від ста.

Дністер Стан вкладок 31. грудня 1901 900.193 К 53 с. на 1.063 книжочках.

Дністер уділяє своїм членам позичок на векселі і скрипти за інтабуляцією або при відповідній поруці на 5 1/2% і 1% додатку на кошти адміністрації. Силату позичок розкладає «Дністер» догідно також до 10 літ. Членом може бути тільки член обезпечений в «Дністрі», від огню. Уділ членський виносить 50 К, wpisове 2 К. Уділи вплачені по день 31. грудня 1901: 81.169 К 37 с. Членів було: 2.006. Стан позичок: 869.245 К 4 с.

Дністер уділяє рікрічно з чистого зиску датки на публичні добродійні рускі цілі — на церкви, бурєи, шкколи і т. д. — До кінця року 1901 уділено 8.840 К.

Дністер Інформацій в справах позичок уділяють агенти і Дирекція.